

Laba diena

Šiandien – mėnulio pilnatis, nuo ketvirtadienio – delčia. Saulė teka 8 val. 5 min., leidžiasi 17 val. 1 min. Dienos ilgumas 8 val. 55 min.

Vardadieniai: šiandien – Blažiejus, Blažys, Oskaras, Radvas, Radvė, Radvilas, Radvilė, Radvina, Tolbaudas, Toldravas, Toliotas, Toliotė, rytoj – Minija, penktadienį – Aga, Agata, Agatas, Agatė, Agatonas, Agė, Agota, Birenė, Birenis, Birjotas, Biruta, Birutis, Birvyda, Gaudvilas, Gaudvina, Gaudvinas, Gaudvinė.

Vasario 3 – Šv. Blažiejus. Linų diena.

Vasario 4 – Pasaulinė kovos su vėžiu diena.

Vasario 5 – Šv. Agota. Duonos diena.

Verslas Prienų atstovybės posėdyje

Penktadienį vykusiame Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų Prienų atstovybės nuotoliniame posėdyje buvo aptartos artimiausių susitikimų temos, pasidalinta nuomonėmis apie darbą karantino sąlygomis.

Posėdžio svečias – bendrovės „Doni tours“ vadovas Donatas Žioba papasakojo apie įmonės veiklą. „Doni tours“ dirba transporto srityje, jau 15 metų pagrindinė jos veikla – keleivių vežimo paslaugų teikimas. Bendrovės vadovas džiaugiasi, kad įmonės paslaugomis naudojasi ir kai kurios Prienų krašto organizacijos bei pavieniai asmenys. Pasak D. Žiobos, būtent tai ir tapo paskata įregistruoti įmonę ir gimtajame Prienų rajone.

Posėdyje taip pat nutarta pratęsti konkurso „Sukurta Prienų krašte“ paraiškų teikimo laiką.

Kviečiame įmones dalyvauti konkurse „Sukurta Prienų krašte“

Prienų rajono savivaldybė ir Kauno pramonės, prekybos ir amatų rūmai, siekdami skatinti lietuviškų, aukštos kokybės, inovatyvių, išskirtinių, galinčių konkuruoti Lietuvos bei užsienio rinkose paslaugų kūrimą, produktų gamybą bei vartojimą ir verslo plėtrą Prienų rajone, jau trečią kartą skelbia konkursą „Sukurta Prienų krašte“.

Konkurse kviečiame dalyvauti visas Prienų rajone registruotas ir veikiančias įmones.

Dalyvių anketas iki 2021 m. vasario 28 d. galite siųsti el. paštu roberta.azukaite@chamber.lt. Anketų pildymo klausimais konsultuoja Kauno PPA rūmų Prienų atstovybės koordinatore Robertą Azukaite-Zacharevičienę (tel. +370 638 55 613).

Konkurso nugalėtojas bus apdovanotas Verslininkų padėkos vakaro metu.

Prienų rajone esančių kultūrinių vertybių sąrašą papildė nauji objektai

Prienų rajonas gali didžiuotis nekilnojamojo vertybių gausa. Kultūros vertybių registrų duomenimis, Prienų rajono savivaldybėje užfiksuota daugiau nei 350 nekilnojamojo kultūros vertybių.

Praėjusių metų gruodžio 14 d. Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos penktosios nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos posėdyje buvo nutarta suteikti teisinę apsaugą, įrašyti į Kultūros vertybių registrą, nustatyti vertingąsias savybes, nacionalinį reikšmingumo lygmenį ir apibrėžti teritorijos ribas dar dviems Prienų rajone esantiems reikšmingiems objektams – Lietuvos partizano Juozo Karalevičiaus kapui (u. k. 45196), esančiam Jaunionių k., Stakliškių sen., bei Dainavos apygardos Dzūkų rinktinės Margio tėvūnijos vado Jono Česnulevičiaus-Sakalo ir kitų partizanų kautynių ir žūties vietai (u. k. 45172), esančiai Lingėniškių k., Jiezno sen.

Namu ūkis
3-6 p.

Kodėl „bėga“ nosis? 4 p.
Katarakta: laukti ar operuoti?

Kelionė prisiminimais apie sovietiniais laikais sunaikintą Lizdeikių kaimą 5-8 p.
Tapytojai Gintarei Maskaliūnienei menas – tai dar kartą išjaustos emocijos

„Jeigu visi sveiki – tai ir yra svarbiausia“... 6 p.

Tarybos posėdis Biudžete – per 29 mln. eurų, dėl karantino tikimasi pataupyti

Sausio 28 d. Prienų rajono savivaldybės tarybos posėdyje buvo patvirtintas 2021 metų Savivaldybės biudžeto projektas. Į šių metų Savivaldybės biudžetą planuojama surinkti 29 358,6 tūkst. eurų pajamų, perkeltas ir praėjusiais metais nepanaudotas 200 tūkst. eurų likutis. Šiame biudžete už pernykštį didesnis 844,1 tūkst. eurų (2,9 proc.).

Kam ir kiek lėšų skirta?

Finansų skyriaus vedėja Jurgita Čerkauskienė išsamiai pristatė, kokios lėšos sudaro biudžeto pajamas: Savivaldybės pajamos – 18 438 tūkst. eurų (palyginti su 2020 m. didėja 247 tūkst. eurų, arba 1,35 proc.), iš jų – mokesčiai 16 538 tūkst. eurų, kitos pajamos – 1 900 tūkst. eurų, tikslinės dotacijos – 10 912,2 tūkst. eurų, iš jų – valstybinės (perduotoms savivaldybėms) funkcijoms atlikti 3 002,5 tūkst. eurų, taip pat mokymo lėšos – 7 614,1 tūkst. eurų, kitos tikslinės dotacijos – 295,6 tūkst. eurų, ES fon-

dų lėšos – 8,4 tūkst. eurų.

Biudžetas bus vykdomas pagal 7 asignavimų valdytojams patvirtintas programas. Didžiausia biudžeto išlaidų dalis – 46,04 proc. (2020 m. 44,38 proc.) – tenka Ugdymo kokybės ir mokymosi aplinkos užtikrinimo programai.

2021 m. biudžete darbo užmokesčiui (DU) yra skiriama 19 193,4 tūkst. eurų, arba 64,93 proc. (2020 m. 61,6 proc.) nuo bendrų biudžeto išlaidų. Palyginti su 2020 m., DU išlaidos didėja 1 506,40 tūkst. eurų.

J.Čerkauskienės teigimu, metų pradžios lėšų likutis, t.y. 200,0 tūkst.

eurų, bus skiriamas Savivaldybės administracijos išskolinimams dengti.

Praėjusių metų pabaigoje bendras Savivaldybės kreditorinis įsipareigojimas buvo 2 726,3 tūkst. eurų (iš jų 2 391,5 tūkst. eurų paskolų) ir yra 442,3 tūkst. eurų mažesnis nei 2019 m.

Į 2021 m. Savivaldybės biudžeto apimtį neįskaityta kelių fondo bei kapitalo investicijų projektų lėšos. Savivaldybė, atsižvelgdama į iš valstybės institucijų ir įstaigų gautas dotacijas, įskaitant ES finansinės paramos lėšas, patvirtintą biudžetą tikslins metų eigoje.

Papildomai yra gauta 159,3 tūkst. eurų kitų tikslinių dotacijų, kurios paskirstytos neformaliajam švietimui (129,5 tūkst. eurų) ir Justino Marcinkevičiaus viešajai bibliotekai

(Nukelta į 2 p.)

FK „Prienai“ komandos pateisino lūkesčius

Apibendrinant praėjusį 2020 metų futbolo klubo „Prienai“ sezoną, norisi pasidžiaugti ir kiekybiniais, ir kokybiniais jo veiklos rezultatais.

Pagal neformalų vaikų švietimo programą „Auk su futbolu“ finansuojamų sportininkų skaičius išaugo iki šimto narių. Nors dėl pandemijos nepavyko baigti vaikų čempionatų, iš dalies šį praradimą kompensavo suorganizuotos dvi vaikų vasaros stovyklos.

Apžvelgiant pasiektus sportinius rezultatus, lūkesčius viršijo merginų komandos puikus pasirodymas Lietuvos regioninės lygos čempionate bei užimta trečioji vieta (trenerė Jovita Stravinskaitė). Naudingiausiai tarp merginų rungtyniavo Miglė Damynaitė.

Iškeltus tikslus įvykdė ir pagrindinė vyrų komanda (treneris Kęstutis Deltuva), III lygos varžybose užėmusi antrąją vietą bei tapusi Kauno apskrities futbolo taurės turnyro nugalėtoja. Nepaisant viruso sukeltų pasekmių, džiugu, kad komandai pavyko sužaisti per penkiasdešimt rungtynių. Vyrų komandoje buvo rezultatyviausi – Mantas Karčiauskas ir Saulius Čepkauskas, kurie pelnė po septynis įvarčius. Geriausiu KAFF taurės žaidėju išrinktas Renatas Balnanosis.

Šių metų sezonui klubo komandos pasiruošimą pradės, kai tik bus atlaisvintos karantino sąlygos.

FK „Prienai“ informacija

Brangiai perkame mišką
tel. +370 675 24 422.

GRASTA
AKMENS ANGLIS
BRIKETAI, GRANULĖS
8 687 36216
Kęstučio g. 99, Prienai
www.grasta.lt
VASAROS NUOLAIDOS!!!

Viena didžiausių įmonių Lietuvoje
tiesiogiai perka karves, bulius, telyčias.
Sveria el. svarstyklėmis. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Atsiskaito iš karto.
Tel. 8 635 07 197
MIŠKŲ PIRKIMAS, KIRTIMAS, PRIEŽIŪRA.
TEL. 8 699 29 992.

Kelionė prisiminimais apie sovietiniais laikais sunaikintą Lizdeikių kaimą

Kai mintimis aš praeitinu nulkystu, menu Lizdeikių kaimą, tėviškę, namus,

Šalia, arti gyvenusius kaimynus: Jurkšus, Rusecką, Narbutą bei Kačergius.

Ten toliau, prie miško, už kanalo, stroyo Veiverienės sodybėlė paprasta.

Šalimais jos takelis vedė į Bielskynės bažnytelę pro Gervės, Bielskaus-Vaškeliėnės namelius tada.

Menu, kai kas sekmadienį pro Kabišių sodybą, miško kampa, į Bielskaus bažnytelę vesdavos mama,

Čia melstis eidavo visi šio kaimo žmonės. Šiandien nugriautos šitos bažnytelės, tik likę pamatai tėra.

Šiaurinėj Viliušių, mūsų tėvų, sodybos pusėj, tvyrojo pokaryje sunaikintų Rinkevičienės, Luckaus, Vaikšnio sodybų pamatai. Tuščiuose likusiuose soduos su broliu Ramučiu mes obuolius ten rinkdavom dažnai.

Prie vieškelio, vingiuojančio per Pajiesį, link Prienių, Aukštakalnio šeima gyveno šalimais,

Kitapus kelio, už Vyšniausko sodo, tolyn jau driekėsi Mozūriškių kaimo laukai.

Tenai, kur kasdieną mes bėgom į pradžios mokyklą, pas Šukaitį, pro Deltuvos gražius namus,

Prie kryžkelės stovėjo kažkada statytas kumetynas. Jame gyveno Antanas Baranauskas, malonus ir labai darbštus žmogus.

Prisimenu pradžios mokyklą pas Šukaitį, kai vienoj klasėj buvo skyriai keturi.

Pamokoje pirmokai piešė, antrokai pratimus knygutėj surašytus sprendė ir skaičiavo, trečiokai rašė, o ketvirtokai skaitė, pasakojo, ką išmokė, ir buvome per vieną pamoką įdarbinti visų keturių skyrių mokiniai visi.

Mes gerbėme mokytoją Kačer-

gių, jo bijojom. Jo žodis buvo šventas mums tada,

Vaikai nedrįso išdykauti, šūkauti, žinodami, kad nusizengus, už bausmę pastovėt, paraudonuot reikės klasės kampe.

Lizdeikiuose pabaigusią pradžios mokyklą, penktokų laikė Veiveriai. Ir mes, kaimo vaikai, kol baigėm Veiveriuose vidurinę, 6–7 kilometrus kasdien mokyklon pėsute žingsniuodavom smagiai.

Mokykloj pamokos. Klausyti mokytojų reikia. Paisydykaut, patsiaust ir vidurinėje norėjo mokiniai.

Mes visi buvome kompiuterių nematę ir baigėme aukštuosius mokslus ir viskas buvo liuks. Labai gerai.

O teiginių: toli, sunku, nenoriu, neisiu tėvams nekėlėm niekada.

Visi žinojom žodį „reikia“, kurį nuoširdžiai mums sakydavo mama.

Nedingsta mintyse Kabišius, Maščinskų, Petrusevičių namai, sodybos. Jose gyvenę žmonės, jų vaikai. Su kuriais augom, ėjom į mokyklą, šokius, dirbdavom kolūky, žaisdavom, bendraudavom labai dažnai.

Nebeišblėsęs, atmintyje išlikęs, Brundzos dvaras, vadintas Brundzyne ilgai.

Didžiulis sodas, tvenkinys prie kelio, kur šventės, festivaliai vykdavo dažnai.

Nostalgija jaunystei, praeičiai negęsta. Smagu bent mintimis sugrįžti į prabėgusius metus,

Pavaikščiot, palakstyti basomis po tėviškės rasotų pievų žolę, sutikt to laikmečio kaimynus bei draugus.

Nepamirštu. Tai buvo 1969-iejį, kai mama meldėsi ir verkė sužinojusi tada,

Kad draugišką mūsų Lizdeikių kaimą, čia gyvenusių žmonių laukus, sodybas, susiruošė išmeliuot tarybinė valdžia.

Nepaisė niekas tuomet žmonių skausmo ar nenoro. Geriau bus dideliose plotuose javus augint.

Sumanė jie iškirst visur medžius, nugriaut namus, žmonių sodybas iki kelio ir kaimo žmones į gyvenvietę sugint. Tuomet nieks niekam negalėjo pasiskusti, toks buvo nuosprendis – šį kaimą sunaikint.

Nors augom pokary, biednystės metais, kai daug ko trūko, palyginus su šiandiena, bet dvelkianti Kaimynų šiluma, žmonių gerumas, paprastumas, nuoširdumas dar neišblėsę ir šiandien mano atmintyje.

Šis kaimas, jo nuoširdūs, darbštūs žmonės, tik atminty išlikę.

(Nukelta į 8 p.)

Tapytojai Gintarei Maskaliūnienei menas – tai dar kartą išjaustos emocijos

Iš išlaužo kilusi Gintarė Maskaliūniene (Marčiulynaitė) pirmą kartą teptuką į rankas paėmė, tikriausiai kaip ir dauguma vaikų, dar ankstyvoje vaikystėje. Jau tuomet jaunesnioji Marčiulynų atžala mėgdavo stebėti tapantį vyresnįjį brolių. Ją taip žavėjo teptuko slydimas ir atsakingas brolio požiūris į tai, ką daro, jog dar būdama maža, Gintarė visiems sakė, jog užaugus ji bus dailininkė. Tačiau, kiek daug mažos mergaitės svajonėse ir žodžiuose buvo tiesos, ir šeima, ir ji pati suprato tik gerokai vėliau, kai Gintarė, baigusi mokyklą, pasirinko tapybos studijas Vilniaus dailės akademijoje. Apie tai, kaip gimsta menininkai ir ar iš tiesų dailininkai gyvena neišblėstančioje romantikoje, kalbamės su pačia Gintare.

– Gintare, sakykite, tapybą pasirinkote pati ar ji į Jūsų gyvenimą atėjo savaime?

– Pirmas teptukas tikriausiai, kaip ir pas visus vaikus, rankose atsiranda savaime, nuo mažų dienų ir vėliau po truputį kas nors iš to rutuliojasi. Visgi labiausiai mane įkvėpė vyresnysis brolis. Jis tapydavo, piešdavo ir aptarinėdavo kitų menininkų darbus, o man patiko jo naudojamų aliejinių dažų kvapas, teptuko slydimas ir atsakingas požiūris į tai, ką daro. Viskas atrodė taip nuostabu. Net ir paletė atrodė toks rimtas daiktas. Tikriausiai nuo tada ir pradėjau visiems sakyti, jog užaugus būsiu dailininkė. Vėliau ir pradinių klasių mokytoja pastebėjo mano polinkį dailei, tad jos paskatinti tėvai išleido mane mokytis į Dailės mokyklą Prienuose, pas mokytoją Vladą Tranelį.

Vis išgirdavau kalbų apie bohemiją, laisvę ir paslaptinę menininkų gyvenimą, tad stiprėjo noras būti viso to dalimi. Norėjau kurti, dalintis ir su ta bohemija diskutuoti apie vidinius mūsų pasaulius. Kiek save pamenu, noras būti dailininke lydėjo nuo mažų dienų iki tol, kol išpildžiau savo dar vaikystėje užgimusią svajonę, įstudama į Vilniaus dailės akademiją.

O tapybą gyvenime pasirinkau, nes tai yra pats gryniausias menas, be jokių skaičiavimų, matavimų, brėžinių – čia mažiausiai taisyklių, daugiausia jausmo.

– Kada į tapybą pasinerėte taip giliai, jog supratote, kad tai Jūsų gyvenimo pašaukimas?

– Būtent akademijoje susidūriau su tikroju menu. Pirmi metai buvo sunkoki, buvau silpniausia grupėje. Net gundžiausi tapybą iškeisti į architektūrą. Tačiau, jau bebaigiant bakaluro studijas, pradėjau atrasti save, o gal ne atrasti, nes visada žinojau, kokią save noriu matyti, bet pagaliau įgavau drąsos. O magistrantūros studijos buvo savęs išgryninimas. Taigi apsilaužiau rožinius sparnus, stojaisi savomis kojomis ir į viską prartybini.

dėjau žvelgti giliau.

Pati savęs klausiu, ar tapyba mano pašaukimas, bet nežinau, atsakymo dar neradau. Tikriausiai taip ir nesužinosiu. Tiesiog man ji tarsi pabėgimas iš šio pasaulio į kitą būtį, todėl tikiuosi, kad ji visada bus mano gyvenime.

– Kada įvyko lemiamas lūžis, suformavęs Jūsų, kaip tapytojos, braižą?

– Manau, kad visi sutikti mokytojai man, kaip menininkei, turėjo įtakos. Iš kiekvieno pasisėmiau žinių, kurias taikau savo kūryboje. Negalėčiau išskirti vieno „didvyrio“. Tapybos braižas formavosi po truputį ir jis vis dar formuojasi. O jei klausiat, kada ir kaip, tai atsakymas paprastas – paskutiniuose bakaluro studijų kursuose, kai baigėsi visos užduotys ir turėjau mąstyti apie baigiamąjį darbą. Tada buvo užuomazga, o metai po magistro baigimo galėtų vadintis kūrybine branda. Likau prie tos pačios temos, to pačio kolorito, tapyba kinta, bet ne drastiškai.

– Neretai menininkus, o ypač dailininkus, žmonės išivaizduoja, kaip svajingo, romantiško būdo asmenybes, o kokia esate Jūs?

– Tikriausiai reikėtų paklausti kitų žmonių. Sunku pačiai apie save kalbėti. Tikrai esu rami, kruopšti, gera. Svajinga ir romantiška tikrai buvau, dabar šie bruožai yra užslopinti.

(Nukelta į 8 p.)

(Ne)atrasti
veidai

Tapytojai Gintarei Maskaliūnienei menas – tai dar kartą išjaustos emocijos

(Atkelta iš 5 p.)

– Visgi Jūsų kūryboje neišvysime romantizmo, Jūsų darbai realistiški ir paprasti, bet nuoširdūs: kokią žinutę norite perduoti savo paveikslais žmonėms?

– Sustoti ir pažvelgti į paprastas akimirkas, į tai, kas kasdien yra šalia, bet jau tapę rutina. Noriu parodyti, kad šalia mūsų sukurto pasaulio yra ir gyvūnų pasaulis, kuris šiame amžiuje yra persipynęs su civilizacija.

– Jūsų paveiksluose dominuoja gyvūnai: kaip pasirinkote šią tematiką?

– Labai myliu gyvūnus! Mano šūnytė buvo mano geriausias draugas, ramstis, džugintojas, svajonių nešėjas ir pan., todėl apie jos tyrumą, atsidavimą norėjau papasakoti meno kalba. Specialiai šios temos nesirinkau, tiesiog mane pačia labiausiai žavi gyvūnų pasaulis, keturkojai draugai ir mums, ir paveikslams atneša daug gyvybingumo.

– Tikriausiai pats banaliausias klausimas menininkui, bet visgi... kur semiatės įkvėpimo?

– Gyvūnų apsuptyje ir ten, kur yra betvarkės, nes per daug švari aplinka nepalieka už ko užsikabinti mintims (šypsosi pašnekovė, – aut. p.), taip pat tėviškėje, Išlauže, arba gamtoje, kur mažai dirgiklių. Įkvėpimas pats ateina, pasivaidena tarsi vaiduoklis tada, kai mažiausiai tikie-

Gintarė Maskaliūnienė (Marčiulynaitė).

Teptuku drobėje įamžintas dailininkės gimtasis kraštas – Išlaužas.

si – ieškomas niekada nepasirodo.

– Menininkų darbą visuomenė neretai įsivaizduoja kiek primityviai. Papasakokite, kokia yra Jūsų darbo diena.

– Už kitus atsakyti negaliu. Bet pačios dienos turbūt niekuo neįprastų, mažai čia ką galiu ir pasakyti. Kaip ir minėjau, idėjos gimsta pačios ir tam laiko nepasirinksi. Kai iš regimo vaizdo imi galvoje matyti paveikslą, tada čiumpi fotoaparata ir skubi užfiksuoti. Jei tai tikrai geras vaizdinys, tai jis iš galvos ir neiškrenta, taip ir nešiojiesi viduje, kartais net labai ilgai. Kol idėja prisirpsta ir vieną dieną supranti, kad nori tai nuta-

pyti. Tada atsiverčiu tą nuotrauką, paanalizuoju, paeskizuoju, pasirenku drobės dydį, vėliau einu pati atraukti drobę, ją nugruntuoju – tai trunka apie dvi dienas. Nors darbo ten mažai, bet reikia laukti, kol išdžius grunto sluoksnis, kad užtepčiau kitą. Tada piešiu pieštuku. Man patinka tas vaikiškas principas: nupiešti ir tada nuspalvinti, o tai gali užtrukti ir 5 dienas, priklausomai nuo sudėtingumo ir formato dydžio. Ir tik tada tapau, nutrinu, pertapau, beveik visada susinervinu, kad kas nors neišeina, susikaupiu, vėl grįžtu. Taigi procesas gali trukti ir pora savaitių, ir mėnesį. Gali ir dvi dienas, jei tai maža drobėlė.

Visgi tai nėra tas darbas, kurį dirbi kasdien, nuo 8 val ryto iki 17 val. vakaro. Kartais reikia daryti pertraukas vien tam, kad išdžiūtų dažai arba kad apsidirbčiau buitinius darbus. Negaliu atsipalaiduoti, jei žinau, kad kažką reikia padaryti ar kur nors nuvažiuoti. Atsiduoti tapybai galiu tik tada, kai visi darbai nudirbti ir tik šaltuoju sezonu, kada ir pati gamta ilsisi. Darbinis kuras yra kava ir muzika, o dienoje tai užima laiko nuo 4 iki 8 valandų.

– Galbūt esate skaičiavusi, kelioje ar keliolikoje parodų jau teko dalyvauti?

– Reikia skaičiuoti, ne visas ir beprisimenu. Svarbesnių personalinių apie 10, kolektyvinių – 16,

Gintarės tapytos avelės parodos „Spalva – Nuotaika – Simbolis“ konkurse pelnė daugiausia lankytojų simpatijų.

kelios užsienyje. Manau, kad tai tikrai nėra daug, bet ne visur ir dalyvauju, esu kiek uždaresnė.

– Minėjote, jog kūrybiniam procesui negalite susikaupti, jei turite ką nors padaryti ar kur nors nuvažiuoti: ar karantinas pakeitė menininkų kasdienybę? Galbūt kaip tik atsirado daugiau laiko?

– Kalbant apskritai apie menininkus, manau, nelabai kas pasikeitė. Nors tarp pažįstamų yra meno mylėtojų, kurie džiaugiasi turėdami daugiau laiko. Minusų, žinoma, yra, jie tokie daugiau materialiniai: negali organizuoti parodų, negali nuva-

žiuoti į kitų parodas, susitikti, padiskutuoti. Atkrito daug konkursų. Pačiai dingo galimybė rasti dirbtuves. Kai sėdi užsidares, mažiau ir tų idėjų yra. Bet šis laikotarpis vis tiek yra labai įdomi gyvenimo praktika.

– Kaip jūs apibūdintumėte, kas yra menas?

– Menas – tai minčių ir jausmų išraiška, dar kartą išjaustos emocijos, panirimas į jas, permąstymas ir poilsis, tuo pačiu tai yra buvimas kitame, nematerialiame lygmenyje.

Daugiau Gintarės darbų galima pamatyti Facebook „GinMar Art“ puslapyje.

Rimantė Jančauskaitė

Kelionė prisiminimais apie sovietiniais laikais sunaikintą Lizdeikių kaimą

(Atkelta iš 5 p.)

Daugiau nei 50 metų jo jau nebėra. Kas, kur gyveno, viską žino, mena tada gyvenusių žmonių vaikai. O metai tie, kaip vėjas lekia, viskas keičias. Tik mintyse, kol gyvas, tą kaimo praeitį prisimeni, matai.

Šiandien nedaug to laikmečio kaimo žmonių išlikę. Jie iškeliavo Amžinybėn palengva.

Nedingsta atminty gyvenę žmonės, jų namai, sodybos. Ir nepamirštas Lizdeikių kaimas, kurio seniai, seniai jau nebėra.

Irena Viliušytė-Petkevičienė,
(buvusio Lizdeikių kaimo gyventoja), Alytus

Tėviškės sodyba, Bielskynės kapinių medžių gojelis, kur ilsisi čia gyvenę žmonės.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internetė skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastiogyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINES ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai ([maketas@gyvenimas.info](mailto:maketav@gyvenimas.info)). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis - 2 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas - 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus
spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 ~ 315) 73786.

**ALYTAUS
SPAUSTUVĖ**